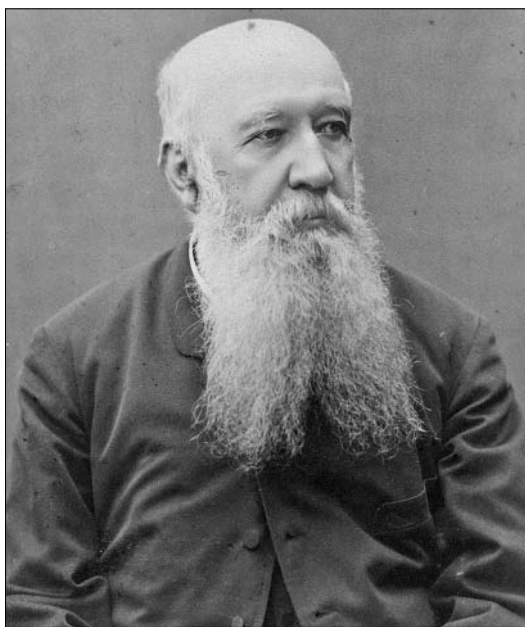

Klapka Györgyné, született Inez Arboin (Julius Milliot felvétele, Temesvár, 1867)

Az idős Klapka György (Klöz György felvétele, Budapest, 1889)

szerint 1860–1870 között tartotta fenn a műtermét. Így Klapka Inez fényképe segítségével pontosíthatjuk, ha kérdőjellel is, Klapka fényképének adatait.

Az idős Klapka arcvonásait Klöz György szép portréja örökíti meg gyűjteményünkben. Ez a felvétel átrajzoltan több korabeli lapban is megjelent.

Klapka modern ikonográfiájának elkészítésével még adósak vagyunk.

Lengyel Beatrix

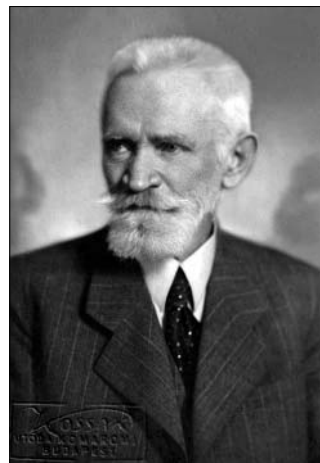
Százötven éve született Cholnoky Jenő

Az idei évben emlékezünk meg dr. Cholnoky Jenő születésnek 150. évfordulójáról. A jeles jubileumhoz kapcsolódóan érdemes felidézni a neves tudós életét és munkásságának fontosabb eredményeit. A *Honismeret* hasábjain tíz évvel ezelőtt Polgárdy Géza emlékezett meg a tudósról.¹

Cholnoky Jenő családja Veszprém városának történetében közel egy évszázadon át játszott kiemelkedő szerepet. A kecskeméti származású Cholnokyak alig két generáció alatt az ország fontos személyiségeivé váltak. Megjegyzendő, hogy a család nemesi eredetere vonatkozóan egyértelmű, megbízható forrással nem rendelkezünk. A Hunyadiakkal való rokonságuk, bár a családi legendárium része, nem bizonyítható. Eredettörténetük az erdélyi nemes Csolnakosi családdal szinte azonos. Cholnoky Jenő dédapja, a kecskeméti Csol-

¹ Polgárdy Géza: Száznegyven éve született dr. Cholnoky Jenő. *Honismeret* XXXVIII. évf. 2010. 4. sz. 20–23.

naky Antal (1781–1857) iparos volt, aki a cipésmesterséget tanulta ki. Ő volt az első családtag, aki Veszprémben hunyt el, 1857. augusztus 20-án. Kilenc gyermeke közül fia, id. Csolnoky Ferenc (1808–1876) orvos futotta be a legnagyobb karriert, aki 1836-tól kezdve élt a „királynék városa”-ban. Veszprém tiszti orvosának Reviczky Karolinától négy gyermeke született; László (1835–1901) ügyvéd – Jenő édesapja –, Ilona, későbbi Berky Károlyné (1841–1897), István (1846–1910) járásbíró és ifj. Csolnoky Ferenc (1853–1941) orvos, későbbi kórházigazgató. Dr. Csolnoky László a város ismert figurája, a közéletben aktívan tevékenykedő, kedvelt személyiség volt. „Csolnoky László, a legnépszerűbb ügyvédek egyike, aki emellett pompás causeur és oly elmés, mint egy párisi. Gyors járásu, világos fej, aki ifjabb éveiben irodalommal is foglalkozott Sió név alatt.”² 1867-ben vette feleségül zombathfalvi Zombath Antal győri ügyvéd és Sághy Leopoldina lányát, Zombath Krisztinát. A párnak nyolc gyermeke született, Viktor (1868–1912), Jenő (1870–1950), Móric (1871–1877), Ferenc (1873–1947), Erzsébet (1876–1919), László (1879–1929), Endre (1880–1904) és Dezső (1883–1883). Móric hatéves korában, Dezső négy hónapos korában hunyt el. Endre fiatal egyetemista volt, amikor huszonnégyévesen betegségben meghalt. Cholnoky Viktor és László a magyar irodalomban alkotott jelentőset, írásaik révén nagy hírnevet szereztek maguknak. Cholnoky Ferenc pécsi nőorvos lett, Erzsébet, később Zelovich Kornél műegyetemi tanár felesége 1919-ben hunyt el szívinfarktus következtében.

Cholnoky Jenő
(Cholnoky Tamás
gyűjteményéből)

Cholnoky Jenő Béla – a család második gyermekeként – 1870. július 23-án született Veszprémben a Kossuth utca 7. sz. alatt. A Magyar Földrajzi Társaság emléktáblája jelzi a tudós szülőhelyét.³ Keresztszülője Berky Károly és Csolnoky Ilona volt. Apja könyvtárát már gyermekkorában bújta, sokat olvasott, kirándult, testvéreivel „tudósklub”-ot is alakított.

Tanulmányait az egykori Veszprémi Kegyesitanítórendi Római Katolikus Gimnáziumban végezte, mialatt egy évet Pápán volt magántanuló.⁴ Első könyv alakú leírását tizenkét évesen a csillagokról írta. Első nyomtatott írását pedig elsős gimnazista korában Veszprém környékéről készítette, amelyet osztályfőnöke (Horváth Sándor) az *Egyházmegyei Lapok*ban jelentetett meg (a publikáció nyomára még nem sikerült rábukkani).⁵ Az érettségi vizsgáját osztályelsőként tette le 1888-ban, melynek jutalmául megkapta a Láncz Nándor orvos által létrehozott ösztöndíjat. Ennek összegéből ausztriai tanulmányutat tett, többek között eljutott Salzkammergutba is.⁶ Nyarait Balatonarácson töltötte a családi nyaralóban.⁷ 1889-ben apja ajánlására a Természettudományi Társulat tagja lett. Egész életében hűen ragaszkodott a Balatonhoz és a Balaton-felvidékhez.⁸

2 Pesti Napló 44. évf. 123. sz. 1893. ápr. 30. 21.

3 Székely András: Cholnoky Jenő életműve (1870–1950). Földrajzi Közlemények CXX. (XLIV.) köt. 1996. 1. sz. 49–66.

4 Thirring Gusztáv: Cholnoky Jenő jubileumára. Földrajzi Közlemények LVIII. köt. 1930. 4–6 füz. 45–48.

5 Rybár Olivér: Cholnoky Jenő (Csolnoky) Jenő diákévei. *Cholnoky Krónika* szeptember–december. Veszprém, 2011. 5.

6 Rybár Olivér: Egy elfeledett geográfus. (Emlékezés Cholnoky Jenőre). In *Szilágyi László* (szerk.): A 35 éves Építők Természetbarát Sportegyesület Jubileumi Évkönyve. Veszprém, 2011. 141.

7 Somogyi Sándor: Cholnoky Jenő (1870–1950), a magyar földrajztudomány kiemelkedő tudósa. (Megemlékezés halálának 50. évfordulóján). Kézirat, 2000. 9.

8 Horváth Gergely: 125 éve született Cholnoky Jenő. Földrajzi Közlemények CXIX. (XLIII.) köt. 1995. 3–4. sz. 229.

„Végérvényesen megállapítottam, hogy a földrajz a legszebb, szinte filozofikusan összefoglaló tudomány, mert benne fellelhető a földkerekség minden része, szerkezete, hegyei, vízei, éghajlata, növény- és állatvilága és mindennekfelett az ember élete. Hát ez a magyarázata annak, hogy éppen ebbe a tudományágba szerettem bele, úgy, hogy egész életemet neki szenteltem.”⁹

Geográfus szeretett volna lenni, de apja nyomására a mérnöki tanulmányokat választotta, és vízépítő mérnökként végzett Klimm Mihály mellett a budapesti József Műegyetemen. Ebben az időben lett barátja id. Lóczy Lajos, a kor híres geológusa. 1892. június 14-én szerezte meg mérnöki oklevelét, majd Klimm maga mellé vette asszisztensnek, ekkor kapta meg mérnökdoktori oklevelét is. Első szakcikke *A talajvizek és a közegészség* címmel 1893-ban jelent meg, még Csolnoky Jenő néven. Később nevét már Ch-val találjuk meg írásai alatt.

1894-ben Lóczy áthívta a Pázmány Péter Tudományegyetemre, ott fiatalon bekapcsolódott a kor legnagyobb tudományos vállalkozásába, a Balaton tudományos tanulmányozásába. Később, Lóczy ajánlására eljutott Kínába, ahol 1896–1898 között jelentős felfedezéseket tett. Tanulmányútja során 8 hónapot töltött önálló terepi munkával, miközben több mint 6000 km-et gyalogolt. Egy ismeretlen lávaplato felfedezése vagy a Jangce deltájának feltárása, a löszképződés, a folyóteraszok kialakulása mind tudományos kutatásának tárgyát képezték. Fontos megfigyeléseket tett a futóhomok törvényszerűségeivel kapcsolatban, leírta az ázsiai puszták lakóinak életét és az öntözés fontos szerepét. Első önálló kötete *A sárkányok országából* címmel Veszprémben jelent meg. Hazatérése után folytatta a Lóczy-féle Balaton-kutatást, az ő munkáját dicséri a Balaton-monográfiában napvilágott láttott *A Balaton limnológiája* (1897), *A Balaton szintüneményei* (1906), *A Balaton jege* (1907) és *A Balaton hidrográfija* (1918) rész. Akkoriban nem volt a világnak még egy tava, amelyet olyan alaposan, olyan tüzetesen tanulmányoztak volna, mint a magyar Balatont.¹⁰

1898-ban Pécsen feleségült vette Du Barrois de Vigney Petronella „bárónő”-t. A Barrois család 1810 körül került Pécsre, a család első tagja Franciscus (Franciscus Xaverius) Barrois párizsi származású francia ötvös volt,¹¹ később a család mint aranyműves szerepel a leírásokban.¹² Felesége nemesi származása nem bizonyítható. Az esküvőn tanú volt Mundy Miklós és Cholnoky Viktor.¹³ Petronella korábban Balatonbogláron volt helyettes távirtdász.¹⁴ Apja, Barrois Ödön a pécsi takarékpénztár segéd tisztje, pénztáros és jegyző, anyja Féhn Petronella egy gyulai származású vendégfogadás lánya volt. A fiatal pár Budapestre költözött (VII. ker. Garay u. 23., majd VII. ker. Dózsa György út 44.). Cholnoky 1901-től négy éven át tanított az Erzsébet Női Polgáriiskolában. 1902-ban adjunktussá léptették elő, ekkor a VII. ker. Csömöri u. 42. I. em. 2. sz., majd a 87. sz. alatt élt. 1903-ban földrajzból doktorált, leíró földrajzból magántanári képesítést szerzett és a tudományegyetem tanára lett.¹⁵ Ezekben az években Lóczyval körutazást tett Oroszországban, Németországban és Finnországban.

---

9 Polgár Géza: A Balatontól – Kínáig... A hetvenkétéves Cholnoky Jenő elbeszéli élete nevezetesebb eseményeit. Magyar Nemzet 1942. jún. 26. 9.

10 Bendefy László: Cholnoky Jenő. A Földgömb XI. évf. 1940. 12. sz. 273–277.

11 Kísérlet néhány magyarországi ötvös jegy feloldására IV. Pécsi ötvösök. Művészettörténeti Értesítő 1996. 3–4. sz. 254.

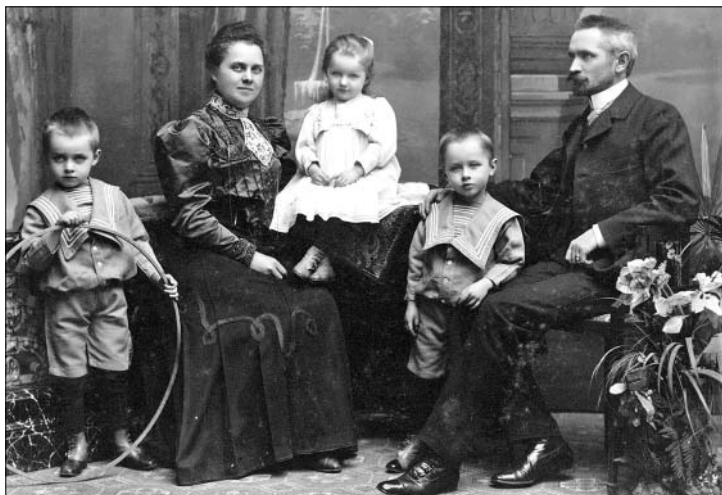
12 Pécsi Napló 1903. máj. 31. 6.

13 Pécsi Napló 1898. szept. 20. 5.

14 A Magyar Királyi Távirászati Rendeleték Tára 17. évf. 1886. 4. sz. ápr. 30.

15 Székely András: Cholnoky Jenő életműve (1870–1950). Földrajzi Közlemények CXX. (XLIV.) köt. 1996. 1. sz. 49–66.

1905-ben a kolozsvári egyetem Földrajzi Tanszéke kerület, tanári esküjét február 13-án tette le mint a kolozsvári egyetem legfiatalabb tanára.¹⁷ Kolozsváron kiépítette az egyetem térkép- és könyvtárát. Kezdetben a Ferenc József út 9.-ben lakott családjával. Erdélyi tartózkodása alatt folyamatos kapcsolatot tartott a pesti földrajzi közélettel, több tisztséget is betöltött ebben az időben, pl. a Magyar Földrajzi Társaság titkára volt. 1909-ben vissza szeretett volna térni Budapestre, de nem az ő pályázatát fogadták el,

A Cholnoky család Kolozsváron, balról jobbra Cholnoky Béla, Barrois Petronella, Cholnoky Ilona, Cholnoky Tibor és Cholnoky Jenő (Cholnoky Tamás gyűjteményéből)

melyet a pesti Földrajzi Tanszék vezetésére írtak ki. Kolozsvári éve alatt számos utazást tett, eljutott Olaszországba (1906) és Svájcba (1908) is. Tudományos kutatásainak fő témája a Balaton és Erdély földrajza mellett az Alföld vizsgálata volt. Kezdeményezte a Balatonhoz hasonlóan az Alföld részletes kutatását is.¹⁸ A természetvédelem egyik első szószólójaként felemelte hangját a badacsonyi bazaltorgonák és a tihanyi gejzirkúpok védelmében. Szorgalmazta a Balaton-felvidéki templomromok megmentését is. 1910-ben a stockholmi földtani kongresszuson, majd a következő évben a római földrajzi konferencián vett részt. Skandináviában a jég formáiról és a jég felszínformáló hatásáról tett fontos megfigyeléseket. Ebben a két évben a kolozsvári Ferenc József Tudományegyetem Bölcsészeti Karának dékáni tisztségét is betöltötte.¹⁹ 1911-ben Kolozsvár város tiszteletbeli tanácsnoka lett.

1912-ben a második legnagyobb útját tette, Teleki Pállal közösen eljutottak az Amerikai Földrajzi Társaság kongresszusára, beutazták szinte az egész USA-t a két hónapos terepbejárás során.²⁰ Kolozsvári éve alatt is több helyen lakott a család, leghosszabb ideig az Erzsébet u. 31.-ben (Ditrói-villa) és a Rákóczi út 1. sz. alatti nagy kertes házban. Házuk kertje híres volt faritkaságaikról.²¹ 1915-ben katonai szolgálatra alkalmasnak minősítették, de tényleges szolgálatra nem osztották be. Feleségének pszichés és testi betegségei is voltak már ebben az időben, sajnos a házasságuk megromlott. Első házastársa 1917. március 10-én halt meg Kolozsváron.²² Ez év őszén elvette a család egykori dadáját, Fink Ida tanítónőt

16 Vágner Szabó János: A gyeplépcső Cholnoky Jenő egy tudós, aki néptanító is volt. Trianoni Szemle VI. évf. 2014. jan.–jún. 110–116.

17 Székely Nemzet XXIII. évf. 1905. 25. sz. febr. 17.

18 Székely András: Cholnoky Jenő életműve (1870–1950). Földrajzi Közlemények CXX. (XLIV.) köt. 1996. 1. sz. 49–66.

19 Csiffáry Gabriella: Magyar Tudósok önéletrajzai. Palatinus 2003. 434–435.

20 Somogyi Sándor: Cholnoky Jenő (1870–1950), a magyar földrajztudomány kiemelkedő tudósa. (Megemlékezés halálának 50. évfordulóján). Kézirat, 2000. 9.

21 Korunk 1980. 3. sz. 209.

22 Budapesti Hírlap XXXVII. évf. 1917. 71. sz. március 13. 7.

Brassóban. A szász Fink Ida, apja Fink Henrik gimnáziumi tanár, anyja Servatius Ida egy brassói vaskereskedő lánya volt.

1919 májusában, a románok bevonulását követően elhagyta az egyetemet. Október végén kutasították Kolozsvárról, összeesküvés vádjával három napot elzárva töltött. 1919. november 8-án tehervagonokba tették holmiját és elindították Budapest felé. Édesanyjához költözött, majd 1920 nyarán id. Lóczy Lajosné lakásába (VIII. ker. Baross u. 28.), amíg az özvegy Arácson tartózkodott a családi nyaralójukban. Ez év novemberétől a béketárgyalásokat előkészítő irodába került, majd a magyar békeküldöttség szakértője lett. *Az új magyar határ bírálata* c. munkája a párizsi békekonferencia elé terjesztett XXII. válaszjegyzék I. melléklete volt.²³

1921 tavaszán a budapesti tudományegyetemen lett a földrajzi tanszéken professzor. 1925-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választotta (1949-ben címétől megfosztották, melyet csak 1989-ben kapott vissza). A Természetbarátok Turista Egyesülete Cholnoky útnak nevezte el a Solymári-fal–Kevélynyereg közti 27–29 km hosszú utat.²⁴ Kirándulásai során hűséges társa volt Tömi nevű foxi kutyája. Cholnoky egyetemi tanárként rendszeres napirendet állított fel magának, mindig ugyanakkor kelt és feküdt, étrendjére is nagyon odafigyelt.²⁵

Kiváló előadó, tehetséges szónok hírében állt. Egyetemi előadásai telt ház mellett folytak, melyek olyan lebilincselőek voltak, hogy azokra más, nem földrajz szakos hallgatók is jártak, még a Műegyetemről is.²⁶ Nem csak tudományos, hanem tudománynpszerűsítő előadásokat is előszeretettel tartott. Ő vetített először hazánkban színes fotókkal (maga által színezett diák segítségével) illusztrált előadást. Jól rajzolt, vázlatait és grafikáit tudományos munkáiban is felhasználta. Szabadidejében gyakran fogott ecsetet és örököltette meg környezetét, különösképpen szeretett vidéke, a Balaton-felvidék szépségeit.²⁷ Akvarelljeit családjának, barátainak ajándékozta. Képeit több esetben képeit jótékony árverésre is bocsátotta. Húsz éven át tanított az egyetemen általános természeti földrajzot, regionális földrajzot és geomorfológiát. Budapesti évei alatt is minden évben a Balatonnál nyaralt, mivel az arácsi Cholnoky-nyaraló nem volt saját birtokában, ezért különböző panziókban szállt meg. Eleinte Révfülöpön, majd Balatonfüreden a Döry-villában, majd hosszú éveken át kedvenc helyén, az Opravill panzióban.

Hetvenéves korában nyugdíjba vonult, a tanszéket 1941-ben adta át Gerevich Tibor dékán felügyelete alatt Mendöl Tibornak. Gerevich Tibor Cholnoky távoli rokona volt. Harminc éven át élt a Gyulai Pál u. 1. 2. em. 5. sz. lakásban.²⁸

1944. április elején feleségével Budapestről a Balatonhoz menekültek, ahol Csolnokyi Mária (Jenő unokatestvére) szállásolta el őket, a Cholnoky–Zelovich-nyaralóban. Innen az Opravill panzióba mentek. 1945-ben második felesége halálát a Balatonfüredet megszálló szovjet katonák erőszakos cselekedetei okozták. Az asszonyt április 27-én az arácsi temetőben helyezték örök nyugalomra, sírja ma is áll. A tudóst a háborús események és a családi tragédiák összeroppantották. Felesége halála után, 1944 decemberében Béla fia elhagyta az országot, Ilona lánya pedig a következő év januárjában elhunyt. Az özvegy, idős Cholnoky egyedül tért vissza Budapestre, ahol menyee, Cholnoky Béláné látta vendégül ebédek alkalmával, ezenkívül sokat vendégeskedett Vadaséknál, egykori tanítványának családjánál.²⁹

23 Bendefy László: Cholnoky Jenő. A Földgömb XI. évf. 1940. 12. sz. 273–277.

24 Pesti Napló 1926. okt. 15. 18.

25 Cholnoky Petronella: Családismertető. Kézirat, 1988. 55.

26 Radetzky Jenő: Cholnoky Jenőre emlékezve. Magyar Nemzet 1987. máj. 9. 14.

27 Uo.

28 Kubassek János: Cholnoky Jenő a VIII. kerületben. Természet Világa 144. évf. 2013. 5. sz. 217–219.

29 Cholnoky Petronella: Családismertető. Kézirat, 1988. 55.

Egy évvel később egykori tanítványát, Vadas Jolánt vette feleségül, aki 1981. március 10-én hunyt el.³⁰ Férje hagyatékának nagy részét az alakuló érdi Földrajzi Múzeumra hagyta.

Cholnoky 1950-ben bekövetkezett haláláig aktív volt, és részt vett a különböző földrajzi társaságok életében. A Magyar Földrajzi Társaság elnöke volt 1914–1945 között, majd tiszteletbeli elnöke 1949-ig. A tudós 1904–1913 között a *Földrajzi Közlemények* szerkesztőjeként tevékenykedett, 1900–1905 között titkára volt a Földtani Társulatnak is. A Meteorológiai Társaságnak alapító tagja lett, majd 1939–1943 között a társaság elnöki posztját is ellátta. Párhuzamosan, 1920-tól egészen 1944-ig a Magyar Barlangkutató Társulatnak is elnöke volt. Elnöki funkciót töltött be a Magyar Turista Egyesületnél,³¹ a Turáni Társaságnál, a Honvéd Térképészeti Intézet Névmagyarosító Bizottságánál, a Természetvédelmi Tanácsnál. A Magyar Turista Szövetségnek kétszer volt társelnöke és az Erdélyi Kárpát-Egyesület is vezetőjének választotta.³² Számos nemzetközi földrajzi társaság levelező vagy tiszteletbeli tagja volt.

Több mint 53 önálló kötete, csak a *Földrajzi Közlemények* hasábjain 131 tanulmánya jelent meg. Bibliográfiája hétszáznál is több tételt jegyez.³³ Szülővárosáról nyolc könyvében emlékezett meg.³⁴ Nehéz lenne tudományos eredményeit röviden összefoglalni, a teljesség igénye nélkül megemlítjük a legfontosabb területeket, ahol máig ható, maradandó megfigyeléseket, elméleteket írt le. A folyóvizek morfológiája, a teraszképződés, a szél és felszínformálása, a futóhomok mozgásai, karszt és barlangtani elméletek, meteorológiai megfigyelések (európai monszun jelenség, bakonyi főn szél), az éghajlat és a talaj kapcsolata, a klimatikus felszínalaktan, társadalomföldrajzi problémák, a településföldrajz, pedagógiai javaslatok a földrajztanítással kapcsolatban – mind az életművét képezik. Olvasmányos, érdekfeszítő stílusának köszönhető olvasóinak és hallgatóságának nagy tábort,³⁵ könyveit a mai napig keresik az antikváriumok polcain. Műveinek némelyike még ma is nélkülözhetetlen része a földrajzi szakirodalomnak.³⁶

1950. július 5-én halt meg prosztatarákban, sírja a Fiumei úti temetőben található. Cholnoky Jenő nevét számos földrajzi objektum (csúcs, barlang, víznyelő, gejzír, forrás), szülővárosában iskola és lakótelep viseli. Tiszteletére több településen is emléket állítottak (Veszprém, Budapest, Zirc, Keszthely, Balatonfüred stb.), utcát neveztek el róla Veszprémben, Siófokon,³⁷ Gárdonyban, Keszthelyen és Balatonfüreden. Halála után évtizedekig nem jelentették meg munkáit, önéletrajzi írása 1998-ban látott napvilágot szülővárosában, Veszprémben.

Első feleségétől három gyermeke született, Béla (1899–1972) híres botanikus, Tibor (1901–1991) műegyetemi tanár és rektor és Ilona (1903–1945). Cholnoky tudományos szerepének fontosságát talán Szabó József fogalmazta meg a legjobban: „*Személye a tudományok panteonjában olyan stabil helyre került, amelyet aligha ingathatnak már meg akár társadalmi-politikai átalakulások és megrázkódtatások, akár gyakorta a tudományokban is megmegjelenő változó divatok.*”³⁸

Rybár Olivér

30 Magyar Nemzet 1981. márc. 22. 4.

31 *Peitler Gyula*: Dr. Cholnoky Jenőről. Turisták Lapja XLII. évf. 1930. 7. sz. 233–235.

32 *Dékány Mihályné*: Cholnoky Jenő. Turista Magazin 1986. 8. sz. 8–9.

33 *Somogyi Sándor*: Cholnoky Jenő (1870–1950), a magyar földrajztudomány kiemelkedő tudósa. (Megemlékezés halálának 50. évfordulóján). Kézirat, 2000. 9.

34 *Somogyi Sándor*: Emlékbeszéd Cholnoky Jenő emléktáblájának felavatásánál (1976. VI. 27.). Földrajzi Közlemények XXVII. (CIII.) köt. 1979. 4. sz. 307–308.

35 *Dobos Irma*: Emlékezés Cholnoky Jenőre, születése 125. évfordulóján. Hidrológiai Tájékoztató 1995. okt. 5–6.

36 *Hungler József*: Cholnoky Jenő 1870–1950. Középdunántúli Napló 1960. júl. 23. 3.

37 *Góg Imre*: Emlékezés dr. Cholnoky Jenő hidrológiai munkásságára halála 50. évfordulóján. Hidrológiai Tájékoztató 2000. 10–12.

38 *Szabó József*: Emlékezés Cholnoky Jenőre születésének 140. és halálának 70. évfordulója alkalmából. Földrajzi Közlemények. 134. évf. 2010. 4. sz. 475–477.